

Nr 1149

Av herr **Schött**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 75, med förslag om den fortsatta regionalpolitiska stödverksamheten, m. m.

(Lika lydande med motion nr 1347 i Andra kammaren)

I proposition nr 75 framlägges förslag om den fortsatta regionalpolitiska stödverksamheten, m. m. Därvid framhålles bl. a. att målmedvetna åtgärder erfordras för att en tillfredsställande balans i den regionala utvecklingen skall uppnås i landets olika delar.

Beträffande stödet till turistnäringen föreslås i propositionen att lokaliseringstöd även fortsättningsvis skall utgå endast inom det allmänna stödområdet och enligt hittills tillämpade grunder. Detta betyder att i propositionen ingen hänsyn tagits till de framstötare som i olika sammanhang gjorts för att få fram ändrade bestämmelser, som skulle möjliggöra att bidrag av lokaliseringsmedel skulle kunna utgå till turistnäringen på Öland, som icke tillhör stödområdet.

I fråga om befolkningssituationen på Öland bör erinras om att öns invånarantal sedan länge är stadigt sjunkande. År 1950 uppgick öns befolkning till 25 900 och år 1969 till 20 512 för att år 1980 beräknas ha nedgått till 18 800.

Den förvärvsarbetande befolkningen har främst genom nedgången inom jordbruket minskat högst avsevärt, och industrin har inte kunnat ge sysselsättning åt den ledigblivna arbetskraften. Utvecklingen har inneburit en omfattande utflyttning av ungdomar och att antalet åldringar på ön är påfallande stort. Den äldsta gruppens — 70 år eller äldre — andel av befolkningen beräknas således år 1980 uppgå till 15,4 % jämfört med 10,6 % för riket i dess helhet.

Bostads- och inkomstförhållandena på Öland är otillfredsställande. Således är den procentuella andelen omodernna lägenheter 64 % för ön i dess helhet och 80 % för dess glesbygd. Som jämförelse kan nämnas följande procentsiffror för glesbygden i Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län, 56, 32 och 32.

Beträffande skatteunderlaget kan som jämförelse nämnas följande siffror, avseende antalet skattekrönor per invånare och medelskattkraft i procent av riksmedeltalet: Öland 54,66 — 61 %, Jämtlands län 70,44 — 78 %, Västerbottens län 75,21 — 83 % och Norrbottens län 81,35 — 90 %.

Enbart dessa siffror visar tydligt att Öland befinner sig i en sådan situation att lokaliseringspolitiska insatser är av behovet påkallade.

Lämpligen bör dessa insatser inriktas på turistnäringen, som redan nu är av mycket stor betydelse för Öland och som har utomordentliga förutsättningar att utvecklas i och med Ölandsbrons färdigställande år 1972. Brobygget beräknas bl. a. innebära att antalet bilturister på Öland kommer att mer än fördubblas. En kraftig upprustning av turistanläggningar på ön är därför en angelägen uppgift. Härför erfordras emellertid bl. a. ett starkt statligt lokaliseringsstöd.

Inrikesministern föreslår emellertid i propositionen att lokaliseringsstöd till turistnäringen skall utgå enligt nu gällande grunder, vilket innebär att stöd av lokaliseringsmedel icke skulle kunna utgå för turistanläggningar på Öland.

För min del finner jag det högst angeläget att hänsyn tages till de speciella förhållanden som råder på Öland och att lokaliseringsstöd av denna anledning skall kunna utgå.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen vid behandling av proposition nr 75 måtte besluta att lokaliseringsstöd för turistanläggningar på Öland skall kunna utgå efter samma regler som för turist-
anläggningar inom det allmänna stödområdet.

Stockholm den 17 april 1970

Lars Schött (m)
